

Ni mu dovolila, da bi vse denarje s tovariši zapravil. V sredo večer 18. decembra m. l. se je s svojo materjo prav močno sprl in jo s stolom zelo poškodoval. Njegov mali brat in sestre pobegnili so v temno noč. On pa še je nekaj rogovilil, a naenkrat vstane in odide. Ko si prosi prenočišča v bližnjem trgu v gostilni g. Vaupotiča, je vse kričalo: „Gori, gori, v Slamjaku gori“. Gostje so mu pravili: „Idi domu, ker v tvojem kraju gori“; on pa se je zarežal: „Naj gori k vragu“. Drugo jutro se je sam podal k sodniji in tam izpovedal, da je sam vse nesreče kriv. Zgorelo je vse poslopje. Živina je vpila v temni noči na pomoč. Usmiljeni sosesi spravili so poslopje s svojimi darovi zopet pod streho.

Zunanje novice.

Tat in pečenka. Iz Londona poročajo, da so zaprlj nekega Dana Tagneya v Pontovillu radi tatvine v zapor, a tat je ušel in zlezal na streho. Pazniki so ga hoteli izlepa in izgrda spraviti zopet v ječo, a tat jih je ometaval z opeko (ciglom). Tako je prebil na strehi dva dni, lakota ga je silno mučila, a vdati se ni hotel. Poklicali so mater, a tudi njenega prigovarjanja tat ni poslušal. A lakota je naraščala, da je tat milo prosil jedil. Končno pa si je neki paznik izmislil izvrstno sredstvo. Položil je blizu strehe na krožnik lep košček najboljše pečenke in liter vina, kos belega kruha in veliko skledo salate. Tat je duhal pečenko, prosil, a zaman. Končno je obupal, šel k pečenki, kjer so ga prijeli in med ploskanjem občinstva zopet spravili v kletko.

Angleške hudobije v Južni Afriki. Dr. Vallentin, rodom Nemeč, ki je od l. 1895 državni uradnik v Transvaalu in ki je izdal knjigo „Geschichte der süd-afrikanischen Republik“, poroča, da angleški častniki in vojaki nasilno zlorablajo burske žene, dekleta in celo deklice 10 let. 35 odstotkov Burk je zlorabljenih. Iz koncentracijskih taborišč pošiljajo Angleži Burke v Pretorijo in v druga mesta, kjer jih vojaki s stradanjem prisilijo, da se jim udajo. Kadar so izrabljene, jih Angleži pošiljajo zopet nazaj v taborišča. Dr. Vallentin je videl mnogo, jedva 14 let starih deklic v drugem stanu. Fred Lavelle, sobojevnik Burov, pa poroča isto, da se ravna z Burkami kot z živino. V taboriščih, so na tesnem kakor ovce ter trpe najhujše pomanjkanje. Angleži pošiljajo najlepše in najmlajše v mesta ter jih rabijo kot nespametno žival. Onečasčajo jih siloma, z mučenjem in stradanjem. Kadar so uničene in v drugem stanu, jih poženejo nazaj v taborišča. Kitchener in vlada vesta o vsem tem vneboupijočem bestijalstvu angleškega vojaštva. Poroča se, da tudi Kafri napadajo Burke, ki so večinoma okužene in neozdravno bohe.

Dota po teži neveste. Na Silvestrov dan je bila v Kraljevem Gradcu poroka hčerke posestnika Josipa Duchačka z gostilničarjevim sinom Vaclavom Budilom. Na svatovščini je dejal nevestin oče! „Svoji hčeri dam toliko kron za doto, kolikor jih v poročni obleki odtehta.“ Na to so nevesto zvagali in našli, da vaga

62 kg. Oče je šel na to v svojo blagajnico in prinesel vrečo, v katero je nasul kron za 62¹/₂ kg. Pol kg. je dodal za vrečo. Ko so krone prešteli jih je bilo 13.500.

Strašni doživljaji na morju. Angleška ladija „Glencaird“ je odplula maja meseca preteklega leta s 34 možmi iz South Shieldesa v San Francisco. Ko so bili preko ravnika, je nastala grozna nevihta. Ogromni valovi so metali ladijo sem in tja, strgali so moža za možem s krova ter ga butnili v morje. Nekateri so se skušali rešiti s tem, da so plavali proti pečinam, toda valovi so jih sunili s tako močjo ob skalovje, da so bili takoj mrtvi. Kar je bilo še živih so plavali k jako visoki pečini, preko katere tudi najhujši valovi niso segli. A le trem se je to posrečilo, vsi drugi so utonili. Ladija je kmalu nato popolnoma razpadla. Oni trije pa so bili sredi morja na pečini brez živeža in zavetja. Živili so se 40 dni s školjkami (morskimi polži) in rastlinami. Naposled je priplula vendar slučajno mimo ladija, ki jih je rešila.

Stradalec pod vodo. V akvariju v Londonu se kaže neki Francoz, Georges Paputz, ki se dá tako tesno oviti z bandažami, da mu teče kri po žilah počasneje, položiti v stekleno krsto in to krsto postaviti pod vodo. V krsti pod vodo ostane Paputz 8 dnij brez hrane in pijače. Produciral se je že v Parizu, Madridu, Lisaboni in drugod.

Železniška nesreča pri Padelbernu. Dne 27. decembra ponoči je padel pod vlak konj. Vlak se je ustavil, takrat pa je pridrdral osebni vlak in se zaletel v tovorni vlak. Več vagonov je bilo razbitih ter so začeli goreti. Ljudje so gasili z vodo iz stroja in s snegom, a zaman. Hoteli so rešiti ljudi iz gorečih in razbitih vagonov, a sekir ni bilo. 21 oseb je bilo težko ranjenih, 12 oseb je bilo ubitih in deloma sežganih. Dvanajst oseb pogrešajo. Vlaka sta po zamudi dveh ur zopet peljala dalje.

Strašen samomer. Iz Velikega Varadina se javlja, da si je prerezala 71letna gospa Mihaela Jung vrat, tako da je padla glava s postelje. Gospa je predkratkim oslepela, vsled česar je bila tako obupana, da se je usmrtila na tako grozen način.

Samomer radi — petih litrov vina. Agent Josip K. na Dunaju je zabaval te dni v neki gostilni goste z različnimi dovtipi. Naposled je stavil za pet litrov vina, da pojde domov in se obesi. K. se je res kmalu odstranil, toda gostje so mislili, da se šali, zato se niso brigali zanj. Čez par ur pa so našli veseljaka obešenega v kleti svoje žene, ki je imela gostilno. K. se je hotel menda pošaliti ter je menil, da pridejo njegovi tovariši iz gostilne za njim. Nesrečen slučaj pa je hotel, da se je vrv pretesno zadržnila in se je K. zadušil.

Vsa rodbina umorjena. Iz Lvova poročajo: V vasi Zawisnija pri Sokalu so vdrli ponoči v hišo nekega gostilničarja morilci ter umorili gospodarja, mater in hčer. Zjutraj so našli vse tri mrtve. Preiskava je dognala, da so bili trije najbogatejši kmetje iz vasi, ki so že dolgo živeli z gostilničarjem v sovrastvu.